

В четата на Хаджи Димитър имало един, казвали му Инджето. Той имал вуйчо в Северна България. Вуйчо му проводил хабер до него, че един богат турчин отива на Карнобашкия панаир със сюрек биволи. Хайдутите решили да завардят този турчин на връщане от панаира и да му вземат парите.

Туй станало в Дъбравата в Сютли дере. Турчина вървял с някой си Величко от Медвен. Дошли до Сютли дере. Четата варди. Инджето бил до Хаджи Димитър. Той замерил турчина. Турчина се развикал:

– Даврънс, Величко, убиха ма!

Величко дигнал пушката. Хаджи Димитър го познал и му извикал:

– Стой, Величко, какво правиш?!

В този момент Величко гръмнал и ранил Хаджи Димитър в ръката. Тогаз Хаджи Димитър се ядосал много, запрегнал пушката, замерил и убил Величко.

Взели хайдутите парите и решили заради ранения войвода да идат право при дядо Жечко, моя дядо, на Чернюв рът. Тръгнали те през Стажко поле нагоре по Голямо Стидово-право на Чернюв рът. Отишли при дядо Жечка и зели да си приказват какво да направят с ранения Хаджи Димитър. Дядо им рекъл:

– Друго лесно няма – момчето ми ша заведе Хаджията по плаза надолу къди селската страна. Там има едно кладенче. Ще го остави там и ша иде да каже на баба Рачовца – тя знай да прави мехлеми за рани.

Тъй и направили. Хаджията са простил с четата си и тръгнал с татя. Дошли до кладенчето, пък от там тати дошъл в Ичера и казал на баба Рачовца. Тя била жена с мъжко сърце. И друг път е помагала на ранени хайдуте.

Тръгнала тя всеки ден при Хаджи Димитър. Ще опече една прясна пита в огъня, ша приготви мехлем и парцали, ша ги скрий в елечето под въжето и ша тръгне за дърва. Или пък ша нарами кобилицата с бакрачите – уж за вода отива. Като минава-